

GORE SRCA

V J E R S K I T J E D N I K

GOD. III.

ZAGREB, 2. SVIBNJA 1948.

Broj 16

MILIJUNSKI SVIBNJSKI POKRETI

Među najglasovitijim Marijina hodočasnika mjestu u Njemačkoj broj se grad Kevelaer. Oko pola milijuna hodočasnika polazi onamo svake godine. Jednoga dana razvije se ondje među vodama hodočasnika razgovor o Čudesnim događajima na tom proštenju. Ustred razgovora ispane tamošnji dekan, poglavar onoga crkvenoga kotara, s ovom opaskom: »Bratio, vi govorite o čudesima u ovom svetištu. A doista je to i već najveće fudo, kako li jedan kip Majke Božje jedva jedan metar visok, može ovam privući svake godine oko pola milijuna ljudi! Ali je još daleko veće čudo ono, što se događa u mjesecu svibnju po ciljem svijetu. Milijuni i milijuni ljudi kupe se toga mjeseca u katoličkim crkvama oko oltara i ikone Matke Božje. Kite ih čuješ!

Pjevaju zanosne pjesme. Mole najdražnije Marijinske molitve. Kao plete grune u crkve iz svojih kuća, poslova i štana, odmora i zabava, da pozdrave i uvezeljati Mariju. To je jedan opći, svibanjski milijunski pokret. Jedno čudo, koje mora imati veliki i uživani razlog. Pa se pita, koliko je tomu razlog?

Imade dolista jedna privlačila sila. Imade jedna unutarnja snaga, koja goni vjernike, da čine i vanjske žrtve u čast Majke Božjoj. Kao je duboko u srcu pohtanje, kao razložno i nepogrešivo uvođenje. A to je: Marija je naša majka; Ona je dječjija svih milosti; Ona nikoga nije napustila da propane.

Covjek je od svoga prvoga početka tijekom povezan uz majku. Njegova narav potiče potrebu jecne majke. I to osjeća od svoga početka pa do konca svoga života. U svim životnim prilikama. Pa i onda kad ostari najmilija mu je usponjena na majku. Utjecaj majke gotovo se nikad ne izgubi. Glasovlj R. Roh je jednom zgodom slušajući zvone za pozdrav Marijin uz suze radošnice izjavio, da se i u starijim danima osjeća velika potreba i čežnja, za majkom.

Ako čovjek živi u zajednici s drugima, bila je zajednica koja mu drago vrste, kako li je tu draga čežnja, da i nad tom zajednicom bude ona široka zaštita i ljubav, koju imade sama majhna srce. Utvrdi dokle i svagdje majka. Poznavajući to raspolaženje i taj slatki zahvalj ljudske duše, naš je Spasitel tonu uđovljivo. On nam je darovao svoju vlastlju majku, da bude do višeka našom majkom. Kako li su dakle velike, utječne i psihološki utemeljene one riječi, koje je govorio sv. Ivanu u križu: »Sinko tvoj! Ti majke!« Od toga tisučnika od nas, pa i naša cijela kršćanska zajednica sv. Crkva nije sroče bez majke. To je rekao sam Isus Krist. To su nas učili naši roditelji. To nas uči i naša sv. vjera. I mi smo o tom potpuno uvjerjeni. Zato Mariju kao takvi sv. prizivamo, štetimo i k Njiju se učitemo. Za Nju i žrtvujemo sve, što najlepše imamo i znademo. A to činimo naročito u mjesecu svibnju.

Drugi je razlog tomu, što po Mariji dobijamo od Boga sve, a bez Nje ništa. Ona je onaj kanal, po kojem nam teku sve milosti. Sv. Bernardi je naveo duboki razlog za to, kada veli: »Po Mariji, pretežito Djevici, dobili smo Isusa i s Isusom po Mariji sve milostis. Sv. Crkva potvrđuje ovu istinu. Što je dopustiti i obrazac sv. Mise i svetkovinu u nekim redovima i biskupinama. Ta se svetkovina zove: Svetkovina bl. Dj. Marije, posrednicice sv. milosti.

Baš i zbog te istine svi se utječu s najvećim pouđanjem k Mariji. Svi naime znaju, da Ona, preko koje nam teku sve milosti, imade veliko majhinsko srce i načinljivje majhinske osjećaje. A kao takova ne može nikomu ništa nekriti ništa izbiti. To je učit u Bernardo i tako lijepo izrazio u onoj svojoj molitvi: »Spo-

mni se o predobrštva Djevice Marije, kako se nije nikada čulo, da si ikoga zaštitila, sa tebi u zaštiti utekao. Tvoju pomoć zastraži i Tvoj zagovor.

Sve su to razlozi, zašto su bl. Dj. Mariju scbi izbrali za majku, zaštitnicu, i kraljicu točki pojedinci, obitelj, društva i cijele države. Sve su to razlozi, zašto na

Njezina prošteništa grnu stotine hiljadu milijuni vjernika. Sve su to razlozi, zašto je i u najlepšem mjesecu svibnju sveopći pokret, sveopće gibanje po cijelom svijetu i svopće natjecanje, gdje će se kako i na koji način najbolje i najobjektivnije iskazati časli i postavljanje Majci Božjoj i majci našoj. Zato, eto, milijunski svibanjski pokreti.

IZ LITURGIJSKOG ZIVOTA

KORIST SV. MISE

Odlični katolički pisac M. Kochem izdaje jo krasno djelo o sv. Misu. Evo, da navedemo samo nešto iz tog djela o plovđivima sv. Mise.

1. U sv. Misi ponavljaju Krist svoju gorku mutku i smrt na našu korist na duhovnu način; svoj život i prevestu Krvi daje za nas. To je bit sv. Mise.

2. Po sv. Misi dajemo veću hvalu Bogu, nego svim andelima i svećima zajedno.

3. U sv. Misi Isus nadomješta ono, što mi ne činimo; daje Ocu zahvalu za savu dobra.

4. Sveti Krv u sv. Misi skropi našu dusu i čisti je od ljeta.

5. Po sv. Misi dobivamo oproštenje malih grešaka.

6. Po sv. Misi nam Bog opravišta i mnoge zaboravljene grešike.

7. Po njoj nam Bog opravišta više kazni za naše grešike, nego po likom drugom našem djelu.

8. Molitva za vrijeme sv. Mise je mnogo jača i prije bivamo uslijđani, nego lavan sv. Mise. Svi andeli može za nas, dok pribivamo sv. Misi, a oni tјera davida od nas.

9. Sv. Misa je neusporedivo vrijedniji dar nego cijeli svijet. Slušanjem sv. Mise učigavajućemo dušu vse nego ictinu drugim.

10. Ako je u tekuškom grijehu, av. Misa mu pomaze da dobro oprostire, daje mu milost pokajanja, pobuduje u njemu ljubav prema Bogu i odluku da ga više ne vrijeda.

11. Ako revno idemo k sv. Misi, zadataćemo vječno spasenje i vremenski blagostoj.

12. Sv. Misa nas čuva od mnogog vremenitog zla; po njoj dobivamo i juči protiv napata.

13. Po sv. Misi dobivamo i mnoge milosti, da lako kršćanski živimo, da laskavše vreme sproveđujemo.

14. Sv. Misa nam pribavlja i osigurava najvađljivu milost sretnе smrti. Tko rado i često ide k sv. Misi, dobit će Božiju utjehu na času smrti.

15. Po sv. Misi mnogo se skraćuju muške dušama u Crstiljatu. Bolosimici na zomiji i dušama u Crstiljatu najveća pomoć dolazi od sv. Mise.

16. Sv. Misa je najuspješniji način, da se izmolni obraćenje grešniku,

IZ DUHOVNOGO ZIVOTA

VJERU TREBA POZNATI

Godjekoju se kršćanu tuđi misleći na svog dozadajući nosavršeni život: »Da sam mnogo toga prije bolje znao, ima pravo, jer napisao život dobro po istinu. Samo onaj može istinu ljubit, tko je dobro poznat. Istina je vasa spašanje. (Iv. 8, 32).

1. Vjera istine, dogmatike i budozreine, jesu podanice zakona, jer Bog je istina. Sveti Pismo naziva Boga svjetlosti i istinom. Ako te dake sve mijetljive boštančko stvrtje, i t u tom svjetlosti po boštančko istinu upravlja svog život, tada postaje Bog u slobi. Sam si sjajan i tame nema na tebi. Savršen si. – Ustalih do sada nije bio alican, ali hoćeš da bude biti savršen, uči svoju vjeru.

Vjera i život po vjeri očituju se kod savršenih kršćana već u vanjsnosti. Like im je puno blagosti, govor dobrost i privlačiv. Držanje poznala. Ljubav i dobrobit im ispočetka u svake vjernike. Vanjsnost je odraženje nutrinje.

2. Savršeni život miti se u volji Nožu razum je svjetlost, putokaz volje. Bes osjetljivosti rasumava rožu nema sa čim temi teđi. Vjeraste pak istine jesu hrana i svjetlost razuma. Vježate su istine kao sjajne svjetline na putu k nebu. Što ih je viđa i došlo u sru, taj signifika stupaj naprijed u nebo. – Jezovitini ljudi, koji nisu još poluti u vještu Akole, i nijesu mogli dublje da prouče kršćane istine mogu ipak da izvri savršeno po onim istinama, koje poznaju. Dobro voljti i željiti za savršenost i uči doslaji Samog Gospodina usutet, pa unutarnjim razvijenjem nadopunjavaju osputno znanje. Primjer je Katarina Smrečan, koja je polazila tek družna putke židovske, da Gospodin je bio obdario gledanjem vjerskih istina, kako se one očitaju u tebi i kako su se razvijale u životu istine.

3. Kako je na savršeni život potrebno poznavanje vjerskih istina, razabire se otud, što je sama vječna Istina. Ista Krist, a ne siba stišao, da nisu potci o Bogu, e Šebi i o drugim, da istina Oko toga se je On trudio dan i noć. To je našlo dobro svjedok apostolima. Zato je posuo Duha Svetoga. Zato je onosavio i svoju Crkvu, da ona u prvom redu čuva. Širi i naučava sve rade boštanču istinu. Zato odlaze u daleke zemlje misijonari, da naučavaju ljudje vječnu istinu. Što su dužni roditelj: da svoju djenu od malena uče vjeru da ih daju na vjeronamku u školu i na propovijedi u crkvi a i sami da obnavljaju vjeru vječnu. Kako su propovijedaju – oni će vam reći, kada im je Maria pod križem ulijas novi hašan odia, kada su misile, da je sve izgubljeno. Da, taj zlosna, a ipak i vječna vjera, ujedno vječna voda, daje veliku sestraru naših majki. Sve do tada, dok su majke učinile majku!

Zar na čemo pasti na koljenu u tom svetom kuhonu kuhu, luci spasa naše obitelji? Sveti Lice nebeskošća gosta utsutim da nam se u srci i mi čemo ga ponijeti sobom, kamo god pođi. Njegov pogled podižeći na radu naših ruku. Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Da Brata. Na taj smo način predali Bogu na čuvanje svoju sironstvo i ujedno životnu mriju put omiljeni znakom. Onoga, koji je »Put, Istina i život.«

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

Naši očevi su dobro znali, zašto postavljaju križeve uared poja, na malačima i razkrizljima. »Čuvaj, Gospodine, trud naš u ruku i našeg znoja i blagozivoj ovi nje...« I koli, koji je nemirnim vremenom odlazi dječko, može za tromutak otpočiniti kod nogu propovjeđanje plisp tef.

GORE SRCA APOLOGETSKI KUTIC

Prosni dani

Prije Uzajamča Gospodinova vrše se pobožnosti Prosnih dana. Oni su kao priprava na tu izvršenu svetkovinu. Oni doduše ne postoje u Crkvi od njezina početka. Ali su veoma ranog datuma. Postoje od petloga vijeku. Evo kako su nastale.

U južnoj Francuskoj bilo je veoma žalosno stanje u petom vijeku. U to je doba već počela seća naroda. Poput morskega vala poplavila je Francusku i potpuno opustošila. Kršćanski pak savsini podijeljivo. Radnici se korev besmrtnim opaćina i ugušio svaku klicu dobra. Zato je Bog kaznio svoj narod bitem potresa. Gradovi! i seli su razoren. Ljudi su i životinje pokopale ruševine kuću i građevine prostorija. Stralivoito je nevrijeme poharalo polja i blade. Na sve su strane bijesne bolesti i glad.

Tada je živio u gradu Vieri pobožni biskup Mamerto. Postio je i plakao. Molio Gospodina, da se smilje sive pušku. Svetom je revnušo radio proti nevjeri i grijesnom životu svoga putnika. Ali je malo imao uspjeha. Nevolja je bila velika. Usto je u noći na Veliki Sustobu buknuo strašni potar u gradu. I to upravo kad se slavilo uskršnje. Prijelje je do sva uništiti. Svetost uskršnja se morala prekriti.

Ali najedampat sve se stisalo. Začuden se narod vratio u crkvu. Svetost se uskršnja nastavila. A tada stupi pred vjernike pobožni biskup. Proutim li, da je u vrijeme počara nacinio zavjet, koji glasi: da će za oproštenje grijeha svoga putnika držati tri dana pokorničke i probesne procesije. Oltinskim je pozivom pozvao svoje ovčice na tu pobožnost. Odredio je, da se ona drži tri dana prije Uzajamča Gospodinova na nebou. Vjernici su se odazvali s velikom revnjom. I kazna je Božja prestala. Doskora bude ova pobožnost poznata na daleko. A i Prosni su dani uvedeni u cijelu Katoličku Crkvu.

Svrha tih Prosnih dana je ista danas, hakova je bila i onda. Hoćemo da se tim pokorničkim procesijama mirimo s Bogom, i zajemo sa svoje grijeha. Odvratimo se od tjebe kaznu Božju. Izmolimo svagdajući kruh. Neka nam Gospodin na našim poljima omnozi naše usjeve i tako odvratiti od nas glad i njegove nevolje. Ondje nalme, gdje nema dovoljno krepke hrane, množe se razne bolesti. Kako nas te lipje mogu prošle ratne godine prvoča i drugoga svjetskoga rata. Zato i možimo u Litanijsim na Prosnе dane: »Odgla, kuge i rata, oslobođi nas Gospodin!«

No daleko gore je zdo duševno zlo, nego tjelesno. Zato i molimo: »Dodi kraljevstvo Božje! Neka do kraljevstvo Božje toljim milijunima pogana, koji sjede u sjeni smrti, lami neznanja i nemlosti. Neka do kraljevstvo Božje toljim krišćanima, koji lutaju putušnjom astrasti i ne mogu se oslobiti lajtnova gružaja grijeha. Za njih molimo na Prosnе dane, »Oprostili, Gospodine, oprosti puku svome, koga si predragocjenom svojom Krvlju oslobodio!«

To je efo svrha Prosnih dana. I treba da u tih dani srdčano i skrenemo vajpimo Gospodinu, da se smilje svetu puku. A Isus nam ulijeva pouzdanje, kad nam kaže: »Sto god možte Oca uime moje, dat će vam se!«

Pokornički su to dani i po svojim motivima i po bogoslužnom odjelu. U po-korničkom ljubičastom platu vodi procesiju svećenik. U pokorničkom ljubičastom odjelu služi sv. Misu. Mole se pokornički Litanije Svih Svetih, da ih junaci i pobednici Božji zagovaraju pred Gospodinom na i naše duševne i tjelesne potrebe. Ti su dani kada odjek korimene pokore, koja je bila priprava na uskršnje uslovu. A oni su pokornički priprava na slavni uzlazak Isusovu na nebo.

INDIČI PREMA KATOLICKOJ CRKVI U raspravi o izgledima krišćanstva u današnjem Indiji izjavio je biskup Potracamure zastupnik agencije »Fides« slijedeće: »Ne stoje do toga, koliko će Indija radi predrasuda otetati s obraćenjem na krišćanstvo. Ali činjenica je, da mnoge indijske vode privlači osoba i pauk lesta Krista Gandhi je primjerice u svojim govorima znao često navoditi mjesto Evandela. Katolička crkva pokazuje sve znakove jakog rasta.«

SVAKI ĆE ČOVJEK USKRSNUTI U SVOM VLASTITOM TIJELU

»Ljudima je određeno jedampat umrijeti, a potom je sude (Hebr 9,27). Smrt je općenit zakon, vrijedi za sve. Umri bogati kao i sirošnici. Učeni kao i neuklivi Vladari kao i pastiri. Mogućnicu jednako kao i prosjeci. Nitko ne može smrtri umrati. Smrt sve hvara, sve obara i sa temeljem sravnava.«

Smrt je kazna za istočni grijeh. Istočni grijeh prelazi na sve naravne Adamove potomke. Tko god pođe od Adama naravnim radnjem, dolazi na svjet opterećen istočnim grijehom, i prema tome je podvrgnut zakonu smrti. Sam Krist je zatvoren po Duhu Svetomu, a ne po čovjeku; zato nije naravni potonak Adamov. nego je Šim Božji. Dosledno tome na Ni nije prešao istočni grijeh. A ipak je umro, jer je sam bio umrjeti, da na svomu mukom i smrću otpusti i spasi. Majka Božja je naravni potonak Adamov. I na Nju je trebalo prijeti istočni grijeh, ali ju je Bog već u prvom času začela sačuvao čistu od svake ljege istočnoga grijeha. Jer je već u samom začelu bila čista od istočnoga grijeha, zato ni Nju nije vezao zakon smrti kao posljedica istočnoga grijeha. A ipak se sama dragovoljno podvrgla zakonu smrti, da bude slična svomu božanskomu Sinu. Triptič je i smrta iz ljubavi prema nama, za naše grijehje, i zato je sveta Crkva zove Sudokupiteljicom i Sustajšnjicom našom. Proroke Iliju i Henocu: »Bog uzeo sa svijeta bez smrti i odveo ih u nepoznate krajeve. Medulim i oni će prije sudnjega dana opet doći na zemlju i umrjeti. Sve, dakle, što god se naravnim putem na svjet rodi, putem smrti će svijeta mora biti.«

Kao što svi naravni potonci Adamovi smrta, tako će na svjetsku svijetu svi i uskršnji. Kao što opći zakon smrti ne obuhvata Isusa i Majku Božju, tako ih ne obuhvata ni opći zakon uskršnja na svjetsku svijetu. Isus je uskršnjuo treći dan nakon smrti, a na nebo je usrbači trećdeseti dan nakon uskršnja. Majka Božja je kratko vrijeme nakon smrti s dušom u tijelom uzenesa na nebo, dokle slavno uskršnja i užala bude. Svi drugi počešći od praoca Adama pa do zadnjeg čovjeka, koji će živjeti neposredno prije sudnjega dana, morat će umrjeti i na sudnjem će danu zajedno uskršnati. Za one, koji će živjeti neposredno prije sud-

nje dana, vela smrć u sive puške. Itočni umrjeti i odmah u sive puške u neraspadljivo tisući, a oni smrtni tisući da se obuče u besmrtnost (il Kor 15,53). Ovo, dakle, isto naše raspadijivo tijelo će uskršnuti i s dušom se zauvijek sjediti. Tu istu misao divno izražava pobožni Jost ovakvo: »Tada će moja koža biti oko mera, iz svojega vlastitog mesa gledat će Bog. Jesi, ja isti, ja ču Ga gledati, a ne kakav stranac (Joh 19,26 - 27).«

Kad su sveti Oci isčitali i naglašavali istovjetnost uskršnjuloga tijela s ovim rasplidivim zemaljskim, pogani se predrugoviti pitali, kako će uskršnuti oni, koji su rube u moru pojele, ili su pojele ljudožderi, ili ih zvijeri razgragle i pojeli, ili su u vatu zgorjeli? U kakvom će tijelu oni uskršnjuti? Slično pitali i mnogi naši svremenici.

Gledajte i primatrajte čovjeka od zdravja, pak i recimo - do njegove osamdesete godine. Koliko se puti, i njegovo tijelo kroz to vrijeme sasvim izmjenjeno, a on je ipak ostao isti. Jedne su festice tijela u svemiru nestajale, a druge su se lagradivale, a čovjek je oslao kroz sve to vrijeme isti. Kod uskršnjače će svemoc Božja pokupiti i sjediniti u tijelo čestice, koje su makar kada pripadale tijelu, i s dušom ih sjediniti. To znaci, da uskršnjevi ne viđaju baš na ove festice, koje su tijelu pripadale u časni smrti, onda bi najveće uskršnjuće ligajdealo kada djeca i starci, jer u tim godinama najveće ljudi umrjeti. Naprotiv, svi će uskršnuti u tijelu, kad je ono bio u najlepšem razvijku, ili kod bi bilo u najlepšem razvijku, da je doživjelo svoj puni ljudski vijek. Drugim riječima: Bog će od čestice, koje su makar kada pripadale tijelu, odabrat oni i onoliko, da se izgradi uskršnulo tijelo i savršenom obliku. Kako je Bog pre Živu i Adamu i Eva stvorio u raju u muševnoj dobi, u punom razvoju i savršenom obliku ljudskoga tijela, tako će i kod uskršnjače tijela ljudska tjelesa osvanuti u muževnoj dobi i u savršenom obliku.

POKLON MIRA

Mnogi, naišljepljivo, tezaju da svjeti ovoj svjetu, običajku su, da će Šim Božji postati gospodarac semajnskog kraljevstva, veći i snažniji od svih kraljeva, koji su vlasni na zemlji. Mnogi, ne poznavajući Isusa, zeljeli su da prime od Njega nagradu na svijet: časnu, moć i bogatstvo. Ali Isus na svome očakuju, ne ostavlja takvu važitu na svom vjernom učenju. Uz ovaj događaj, koj je imatko, ne može učiniti Bog, ne može učiniti Božji. Mir vam ostavljaju — kazao je Učitelj. — Dajem vam svoj mir, ali ne dajem, kao što daje svjet. Neka se ne plazi vase srce.

Kristov mič najveća je nagrada duši. To je blagoslov božansnoga srca, koj je priznavao da utjera avšak Božji. To je rauot najveće mudrosti, koja znaće, što razdire čovjeka u svijetu i za čim on žene. Taj mir, drugađa nego što je mrež, koji ljudi daju, odvraća čudi svu mrežu, koju čovjekove svrhe, svu uviznost njegovog nastojanja na telovu putu, svu ljetopis ljudstva. U Božjemu imu-ru čovjek tako podnosi sve napore i borbe.

Na postoji, dvojčinstvo u našem edinomu prema Bogu. Ne postoji, eminira pred Stvoriteljem, koji pozajme svaku našu misao. Li je ljuštar prema Bogu, li je životni život prema Bogu, li je životni život prema Božju. Ne postoji, eminira pred Stvoriteljem, koji je rauot svake našem smrću, kojebiv u vjeri, po stvarje-štu buntovnički prema Njegovoj ravnici. Nije moguce zadržati neki arecani stav u ovom najvažnijem životnom pitanju, i takvi se poskušaju razbijati na prvo-mu grebenu osobljju krunje.

I sam Isus, Spasitelj svijeta, poštiva jo veću volju Božju. Oca i on je primio kolike gorčine, ca brte snake, kako je Otač odredio. Zar da se onda stave stvorene protiv Božjemu promisiju? Zar da čovjek, putnik na zemlji, postavlja svoje prethodje iznad božanske volje? A zatim, zakoni Bosj i onda, kada nam se čine teški, u istmu sa mudrosti, kojoj se nači razum ne može vratiti, i učavati, koji naše sreće, u osnovu sreće, učavati, ne može osjetiti. Tajne našeg uročišta i naše budućnosti zastrje na pred nase, ma dž. z. v. Upoznać smo ih u edinu, kada ćemo donijeti Stvoritelju svu dušu i svoja djela.

Idemo opteću dočice — obedać je Isus. Ne znamo dana, kada će se to dogoditi. Ali Spasiteljev povratak neka nade našeg kujanje i našu ljetopis prema Njemu.

»Počinju sami giupoci i rehao mis, nastaviti Wilfred, »da su njegovim hirovi sveta pod ovim krovom.«

Veliki se mestar zamali: radije žrtvovati konja podioj prevrat, nego da se samo jedan čas posunjava da kucani vide cijene konja nego čovjeka povjerenju njihovoj njezi.

Tog jutra odigrano se čudan prioz u bolnici Sv. Ivana u Jerusalimu. Iznenadni konjdar vodio je do bolnice Morielia, a brač Wilfred stajao je žalosno držeći u ruci očtar nos u lagindjelog ludaka, koji će lešao ispružen u krevenu. No sjevne, a bolesni, naglo sjedili klinčevi:

»Ne, ne, pustite konja, smanite mi počene jarjetinje!«

Djetinje lje breta Wilfred usmaja ed rođaci. Moriel se povrati u staju. Brat kuhar dobije malog, da Šte je preprečio i punjtinu. Kad je pečenka bila gotova, čoneš je na srebrunom tanjuru pred bolesnikom.

Sgarac je jeo a velikim tekom i napivat će dobara vina done ponato k sebi. Nekoliko sati kanticje ostava bošatu.

Dva tri dana ima toga primje vitezovi reda Sv. Ivana ist, koji je novio pedati većak sultana babilonijskog. U istu se obedavalio, da nitko ne će smatati kradane u Jerusalimu.

Tajanski vojnik bio je sam sultani u jedan od njegovih vjernih dverjanika, koji su hteli uskubati, koliko je velito mlađe obvezatje Galilejkeog Boga.

Saracen je bio granut vidjevši, da je veliki mestar, koji nije htio predati svoju konju jednom mogućuču na kakvu babiloniju svetu, bilo spremanj, da ga štrvuje za zdravje neponosnog ludaka. Zelata dostojan selenik Onoga, koji je uđio, kakva mera bila bila ljetopis prema blifajem.

PODLISTAK

KONJ VELIKOGA MEŠTRA

U doba križarskih vojnih postojala je u Jerusalimu bolnica kojom su upravljali vitezovi Sv. Ivana, a veliki međunarodni rega reda bio je najstaknutačna lječnost u križarskim redovima. Negov konj je bio isto toliko slavan kao i njegov gospodar. Zvao se Moriel i stigurno nije u Evropi niti u Aziji nije blago tako vitka i gipka sa sjajnom krasnom dlakom. Govorio se, da je balonistički sultana babilonskog svetu vječnosti među, da mu ga odputio, ali evaj nije bio.

Jednog dana zakucu na vratima te bolnice doma Sv. Ivana putnik bilo je i umoran. Molio je ponzo, da ga prime u bolnicu, u dom kraljana, rekuvali da boće od grozaca i da je Saracena.

Babilonari, koji su bez razlike vjere i narodnosti pružali milosrđe ruke dobre, Samaranitac i neverjerelima, koji nisu nikada u ranjeniku gledali nepristojatelja, uvedoše umornoga Saracena pred velikog međstra.

Slavni vitez prigrije svim zanosom svoje plemente duše stranca, u njegovu duhu pojaviti lik Onoga, koji je jednog dana profazio tim učicama pruzajući či svima milostivo ruke.

Babilonari latačali su novom bosensku sve moguće pažnje, ljubezno su ga pitali, ali bi želio jesti, što pitli, možli su i nastojali oko njega. Babilonari, koji ga je dvorio, donese mu tanjur dobre juhe, no babilonci je tvrdo proglašavaju. Malo zatim usne.

Kad je sutradan uporno odhijao svaku hranu, brač Wilfred potuša još jednom ovakvo.

»Reci mi, što bi uzeo? Reci; ako mogu dobiti sa novac, imat ćeš!«

»Sakuo han jeošno huo. Ali sto da govorim? Reci te mi da samu lud. Radi je cu umrjeti od gladi.«

Wilfred nije počastio.

»Nemoy se bojati. Načenuti smo da čvorimo bolesničko tvogra roda. Cak i tuvo narovi svi su po svim krevem.«

Liže neznanja, bijedio i neodučinio, zaspa od zadovoljstva.

»Plemeniti krišćanac,« reče lagano,

»Samu jedino želim za bitu: neka se odreže u mojoj prisutnosti predsjednica noge Morielia, međuštrava konja, i neka se ispeče!«

Babilon je još jednom pokusao da nahrani Saracena, ali usuljal. Ona na to ispravljeno velikoru međuru čudnu želju bolesnog mušulmana.

Užrav je u domu nogu Morielovu. Uvijek muževan i hrabar, večki međur je ovog putu mogao zatoniti negodovanje, i obuse je neka sumnja.

To je zamka, da mu unilate konja, zamika lukači, nepristojatelja, Saracena. «No ako se ipak radi o ludaku? Pa kad bi umro, jer bolesnički niz udovljeni njegovoj hiru?«

Konjko među sluzbu je kao hrana u doba rata i glad. Moguće taj nesretni ludak primi i drugu hranu, kad viđa da se ispunjava njegova želja. Veliki se mestar atražio nekog Grka ludaka, kod kojeg si mogao sve postići, kad bi mu pokazao lik Aleksandrija Velikog i grančicu ruke.

